

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ БІЗНЕСУ І ПРАВА
КАФЕДРА НАЦІОНАЛЬНОГО, МІЖНАРОДНОГО ПРАВА
ТА
ПРАВООХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ**

**КОМУНІКАТИВНА ДІЯЛЬНІСТЬ ХДУ В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ
ПРАВА ГРОМАДЯН НА ОСВІТУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ**

Кваліфікаційна робота (проект)

на здобуття ступеня вищої освіти «бакалавр»

**Виконала: студентка IV курсу 10-481 група
Спеціальності: 293 Міжнародне право
Освітньо-професійної програми
«Міжнародне право»
Дубицька Валентина Максимівна**

Керівник к.ю.н. Шперун Х.В.

Рецензент д.ю.н., проф. Шкута О.О.

Івано-Франківськ – 2024

ЗМІСТ

ВСТУП	4
Розділ 1. Нормативно-правові засади реалізації права на освіту в Україні	7
1.1 Міжнародно-правове регулювання потреб громадян в галузі освіти.....	7
1.2 Зміст права на освіту людини та громадянина в Конституції України.....	11
Розділ 2. Комунікативна діяльність закладів вищої освіти в сучасних умовах	14
2.1 Основні напрями комунікативної діяльності Херсонського державного університету в забезпеченні права громадян на освіту.....	14
2.2 Досвід ХДУ в реалізації програми академічної мобільності студентів та дистанційної форми навчання.....	19
ВИСНОВКИ	25
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	27
ДОДАТКИ	30
Додаток А. Назва???	

ВСТУП

Актуальність теми. Сучасне суспільство визначається стрімким темпом змін та інновацій, що обумовлені широкомасштабними соціальними, економічними та технологічними змінами та регулярними оновленнями. Насамперед, однією з ключових складових розвитку є освіта, яка визначає не лише економічний потенціал суспільства, але й його здатність забезпечити та гарантувати повноцінний розвиток кожного громадянина. У цьому контексті перш за все важливо вивчення комунікативної діяльності ХДУ (Херсонського державного університету) та її вплив на забезпечення прав громадян на якісну освіту в умовах сучасності. Останнім часом активно відбувається розширення доступу до інформації та освітніх ресурсів, полегшується доступ до інструментів комунікації, поширюється онлайн-освіта, з'являється необхідність адаптувати освітні процеси до нових технологій. Також актуальність проявляються в тому, що на даний момент відбувається підвищення конкурентоспроможності закладів вищої освіти на міжнародному освітньому ринку.

Існують певні очікування від громадян, а саме: отримання актуальної та достовірної інформації про освітні програми і послуги та доступ до якісної освіти, що відповідає світовим стандартам.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами.

Кваліфікаційну роботу виконано в контексті наукових досліджень відповідно до Стратегія розвитку Національної академії правових наук України на 2021-2025 рр. (затверджено Постановою загальних борів НАПрН України від 26.03.21 р. від 12-21), тематики науково-дослідної роботи кафедри національного, міжнародного права та правоохоронної діяльності факультету бізнесу і права Херсонського державного університету «Теоретичні та практичні проблеми розвитку окремих галузей права» (номер державної реєстрації – 0124U002381). Тему кваліфікаційної роботи затверджено Вченою радою Херсонського державного університету (наказ №199-Д/200-Д від 05.04.2024 р.).

Мета дослідження. Метою дослідження є аналіз комунікативної діяльності Херсонського державного університету в контексті її ролі у забезпеченні прав громадян на отримання освіти в сучасних умовах.

Завдання дослідження:

-проаналізувати нормативно-правову базу, що регулює право на освіту в Україні.

-дослідити теоретичні основи комунікативної діяльності в забезпеченні права на освіту.

- проаналізувати комунікативні канали та інструменти, які використовує університет для забезпечення права громадян на освіту.
- визначити ефективність комунікативної діяльності університету в забезпеченні права громадян на освіту.

Об'єкт дослідження. Суспільні відносини, пов'язані з реалізацією права громадян на освіту

Предмет дослідження. Напрями, процеси та механізми комунікативної діяльності ХДУ, що використовуються для забезпечення права громадян на освіту.

Методи дослідження: для проведення дослідження використовуються різноманітні методи, зокрема опрацювання міжнародних документів, за допомогою аналізу інформації з офіційних джерел, міжнародних договорів, угод, декларацій, конвенцій, що ефективно допомагає вивчити права на освіту. Проведення аналізу дослідити рішення міжнародних органів, що стосуються справ, пов'язаних з правом на освіту, з метою оцінки їхнього впливу. Логічний аналіз звітів та рекомендацій міжнародних організацій, таких як ЮНЕСКО та ООН, щодо стану реалізації права на освіту в Україні. Під час написання дипломної роботи використання систематизування статей Конституції, проведення аналізу необхідних статей, які стосуються права на освіту, з метою оцінки їхньої ефективності реалізації в Україні. Дослідження програм академічної мобільності Херсонського державного університету.

Практичне значення одержаних результатів. Результати дослідження мають потенціал стимулювати розвиток наукових досліджень у сфері права на освіту. Це може призвести до появи нових знань і глибшого розуміння цієї ключової теми. Отримані висновки можуть бути використані для покращення практики реалізації права на освіту в Україні. Крім того, вони можуть допомогти підвищити обізнаність громадян про їхні права у сфері освіти, сприяючи зміцненню демократичних цінностей та забезпеченню доступності освітніх можливостей для всіх.

Структура роботи. Робота складається зі вступу, 2 розділів, що мають по 2 підрозділи, висновків та списку використаних джерел, нараховуючий 26 найменувань та додатків. Загальний обсяг роботи - 29 сторінок.

Розділ 1. Нормативно-правові засади реалізації права на освіту в Україні

1.1 Міжнародно-правове регулювання потреб громадян в галузі освіти

Згідно з думкою багатьох науковців, зокрема, Невара Л.М., загострення глобальної кризи ще з початку ХХ століття викликало потребу у нових підходах для її вирішення. Відомо, що існування людства залежить від впровадження якісно нових принципів у функціонуванні суспільства, спрямованих на раціональне використання природних ресурсів та їх збереження. Саме з цієї метою було сформульовано концепцію "сталого розвитку". Сучасна концепція освіти для сталого розвитку базується на ряді міжнародних документів, таких як Університетська хартія зі сталого розвитку (Женева, 1994 р.) , Белградська хартія, Тбіліська декларація (ЮНЕСКО-ЮНЕП, 1977 р.) та інші. Згідно з Університетською хартією, навчальні заклади мають сприяти впровадженню екологічних аспектів та принципів сталого розвитку у навчальні програми незалежно від їхнього профілю. Наголошується, що в сучасному світі важливість вищої освіти як чинника формування нової якості економіки та суспільства зростає, а отже, проблема підтримки розвитку освіти та науки стає пріоритетною завданням суспільного розвитку.[24]

Згідно з Декларацією прав людини, визнання гідності та рівних прав є основою свободи, справедливості та миру. Невідповідність прав людини може призвести до дій, що обурюють людство. Утворення світу, де люди можуть вільно висловлювати свої думки та переконання, і вільні від страху і потреби, є високим прагненням людей.

На думку Артїкуци Н . В., держави зобов'язалися захищати права людини верховенством права, щоб уникнути екстремальних ситуацій, коли люди змушені відстоювати свої права проти тиранічного утискання. Здорові міжнародні відносини є важливим аспектом для сприяння миру та розвитку. Загальне розуміння та повага до прав людини мають вирішальне значення для їхнього повного виконання.

Таким чином, Генеральна Асамблея оголошує цю загальну Декларацію прав людини завданням, до виконання якого мають прагнути всі народи та держави. Кожна людина та орган суспільства мають за завдання сприяти повазі до цих прав і свобод шляхом

освіти і здійснення національних та міжнародних заходів, що гарантують їх усім.[17, с. 2]

Для євроінтеграції України, саме розвиток наук та освіти має ключове значення. Це обумовлено тим, що від рівня їхнього розвитку залежить успішна реалізація таких важливих завдань, як проведення правової реформи, гармонізація законодавства України з законодавством ЄС, формування ефективної правової системи та громадянського суспільства, підвищення якості законодавчого процесу та правозастосування. Це, в свою чергу, сприятиме зміцненню позицій України як високорозвиненої, демократичної та правової держави, в якій пріоритетом є верховенство права. Розвиток української науки та освіти обумовлений як загальними цивілізаційними тенденціями, такими як глобалізація, зростання конкуренції та розвиток інформаційних технологій, так і внутрішніми факторами державного розвитку, такими як створення ринкового середовища та реформування різних сфер суспільного життя.

Сучасна вища юридична освіта в Україні трансформується відповідно до розвитку правових знань та урахування нових суспільних потреб у сферах державного управління, політики, економіки, науки та культури. Зміст професійної підготовки юриста стає складнішим та трансформується під впливом розширення сфери правового регулювання, формування нових галузей права, інтеграції та диференціації у розвитку правової системи, а також міждисциплінарного характеру сучасних правових знань. Ці процеси породжують та актуалізують численні науково-правові та освітньо-правові проблеми, що стають необхідною складовою нового змісту сучасної юридичної освіти.[17, с.2]

Закон України "Про вищу освіту" визначає концепцію дослідницького університету як навчального закладу вищої освіти, спрямованого на просування держави в певних галузях знань через поєднання освіти, науки та інновацій. Згідно зі статтею 30 цього закону, критеріями дослідницького університету є наявність розгалуженої інфраструктури та матеріально-технічної бази, дисциплінарність освіти і науки, сильна фундаментальна складова наукових досліджень, здатність до впровадження та комерціалізації наукових результатів, кількість публікацій у міжнародних наукометричних базах та у міжнародних реферованих виданнях, а також позиція в національних, галузевих або міжнародних рейтингах закладів вищої освіти.

Міжнародно-правове регулювання потреб громадян в галузі освіти ґрунтується на статуті ООН, Загальній декларації прав людини

та Міжнародному пакті про економічні, соціальні та культурні права.[18]

Ці документи проголошують право на освіту одним з основних прав людини. Вони також зобов'язують держави-учасниці вживати заходів для забезпечення доступності та якості освіти для всіх. На основі цих документів було прийнято ряд міжнародних конвенцій та угод, які конкретизують право на освіту та встановлюють стандарти освітньої діяльності.[13, с. 218]

Серед основних є Конвенція про боротьбу з дискримінацією в галузі освіти (1960 р.) , Міжнародна конвенція про ліквідацію всіх форм расової дискримінації (1965 р.), Конвенція про права дитини (1989 р.), Всесвітня декларація про вищу освіту для ХХІ століття (1998 р.) ,Рамкова конвенція про захист прав національних меншин (1995 р.)

Ці документи встановлюють ряд принципів, які мають дотримуватися держави при реалізації права на освіту.

Виділяється декілька принципів , серед них доступність освіти для всіх без будь-якої дискримінації, безоплатність початкової та обов'язкової середньої освіти, свобода вибору освітніх закладів та програм, рівність доступу до вищої освіти, якість освіти, повага до свободи думки та совісті, підготовка до життя в суспільстві.

На початку 1990 років, після здобуття Україною незалежності, були сформульовані основні напрямки розвитку міжнародного співробітництва в галузі освіти.

Стратегічний документ з питань освіти – Державна національна програма «Освіта» (Україна ХХІ століття) – визначив своєю метою створення та впровадження довгострокової програми співробітництва в галузі освіти, вироблення ефективних механізмів входження до освітніх і наукових програм ЮНЕСКО, інших міжнародних організацій, фондів тощо. Створення із зарубіжними країнами спільних центрів освіти та складання міжнародних угод щодо класифікації документів про освіту й кваліфікацію спеціалістів та робітників.[1,с. 61]

За роки незалежності Україна досягла значного прогресу в розвитку міжнародного співробітництва в галузі освіти.

На сьогодні Україна співпрацює з багатьма країнами світу в галузі освіти і їх основними формами співробітництва виступають науково-дослідницькі проекти ,реалізація міжнародних програм та проектів, участь у міжнародних конференціях, семінарах, форумах. Міжнародне співробітництво в галузі освіти має велике значення для розвитку України. Воно дозволяє підвищити якість освіти, інтегрувати українську систему освіти в європейський та світовий освітній простір, підготувати фахівців, конкурентоспроможних на

світовому ринку праці, підвищити престиж України на світовій арені.

Загальна декларація прав людини 1948 року представляє собою універсальний документ, який охоплює різні аспекти прав людини, включаючи право на освіту. Згідно із статтею 26 цієї декларації, кожна людина має право на освіту, яка має спрямовуватися на комплексний розвиток особистості, сприяти взаєморозумінню, терпимості та дружбі між націями та релігійними групами. Освіта повинна бути доступною безоплатно, і, хоча початкова та загальна освіта має бути обов'язковою, технічна та професійна освіта повинні бути загальнодоступними, а вища освіта має бути рівно доступною для всіх, враховуючи здібності кожного. Крім того, батьки мають право визначати пріоритети у виборі виду освіти для своїх дітей.[2]

Конвенція про права дитини, прийнята Генеральною Асамблеєю ООН у листопаді 1989 року, визнана «Світовою конституцією прав дитини». Цю Конвенцію ратифікували всі країни, крім Сомалі та Сполучених Штатів Америки. Україна ратифікувала Конвенцію 28 лютого 1991 року, і вона стала частиною законодавства країни з 27 вересня того ж року. Це зобов'язує Україну створювати безпечні та сприятливі умови для дітей, забезпечуючи їм доступ до високоякісної освіти та охорони здоров'я.[14,с. 12]

Після ратифікації Верховною Радою України 3 грудня 1999 року, Конвенція про визнання кваліфікацій з вищої освіти в Європейському регіоні (Лісабонська конвенція) набула чинності як закон України. Цей документ, розроблений та прийнятий Радою Європи та ЮНЕСКО, має на меті забезпечити людям Європейського регіону вільний доступ до різноманітних систем освіти.

Наталія Науменко зазначає, що Конвенція прагне максимально полегшити жителям будь-якої країни та учням навчальних закладів доступ до освітніх ресурсів інших країн. Це сприяє мобільності студентів, викладачів та науковців, а також стимулює співпрацю між різними системами освіти.[19,с. 72]

Лісабонська конвенція є важливим кроком на шляху до створення єдиного європейського простору вищої освіти. Вона визнає еквівалентність дипломів та кваліфікацій, отриманих в різних країнах, що робить процес переїзду та працевлаштування більш зручним для людей, які прагнуть до розвитку та самореалізації.

Ключовими моментами Конвенції є визнання еквівалентності дипломів та кваліфікацій для країн, що які підписані на Конвенцію,

встановлювання процедур для визнання кваліфікацій, отриманих в країнах, які не є підписантами, сприяє мобільності студентів, викладачів та науковців та стимулює співпрацю між різними системами освіти.[3]

Україна, як учасниця ключових освітніх конвенцій ООН, зобов'язана забезпечити право на освіту для всіх. Для цього на національному рівні розроблено та прийнято низку нормативно-правових актів, що відповідають міжнародним стандартам. Ці стандарти поділяються на обов'язкові та рекомендовані.

Під час розробки освітнього законодавства в Україні важливо не лише дотримуватися міжнародних норм, але й гарантувати повне право на освіту для кожної особи. Це завдання є пріоритетним для нашої країни.[4,с. 56-57]

1.2 Зміст права на освіту людини та громадянина в Конституції України.

Право на освіту, гарантоване статтею 53 Конституції України, має надзвичайно важливе значення в системі прав і свобод людини. Як зазначає В.О. Боняк, воно є необхідним фактором розвитку не тільки особистості, її інтелектуального потенціалу, але й політичної та економічної системи суспільства.

В умовах глобалізації та інформатизації світу освіта стає все більш вирішальним чинником суспільного прогресу та національної безпеки. Вона є важливою складовою повного розвитку людської особистості, збільшення поваги до прав і свобод людини. Без необхідної освіти людина не зможе забезпечити собі належних умов життя, реалізуватися як особистість, а також усвідомити і захистити свої права.[5, с.9]

Конституційне право на освіту включає в себе ряд відносно самостійних прав, тісно взаємопов'язане з іншими конституційними правами, зокрема з правом на працю, соціальний захист, віросповідання, достатній життєвий рівень, свободу слова тощо. Держава зобов'язана реалізовувати програми професійно-технічного навчання, підготовки і перепідготовки кадрів відповідно до суспільних потреб. Вона повинна брати на себе відповідальність за встановлення чіткої системи здобуття знань, умінь та навичок для кожної особи.[15,с.179]

Ця система враховує динамічний розвиток особистості, особливості трудової діяльності та управлінські навички, необхідні для управління справами суспільства та держави.[8,с. 488]

Держава зацікавлена у забезпеченні високого рівня освіти для своїх громадян, адже це напряду впливає на функціонування та розвиток країни в цілому.

Зауваживши важливість права на освіту як універсального права людини на міжнародному рівні, Кириченко Юрій підкреслює, що воно є необхідним елементом правового статусу кожної особи, незалежно від її особистих характеристик. Він підкреслює, що право на освіту є невід'ємним і не може бути передане або відмовлено від нього, а лише визнається державою на конституційному рівні. Ця правова гарантія має постійний характер і не припиняється після фактичного використання, діючи безпосередньо та незалежно від інших обставин. Відзначаючи протиріччя між міжнародними стандартами та внутрішнім законодавством, а також враховуючи досвід країн Європи у регулюванні права на освіту на рівні конституції, Кириченко Юрій наголошує на необхідності внесення змін до статті 53 Конституції України з метою забезпечення цього права належним чином.[6,с. 37-38]

Правове забезпечення права на освіту можна поділити на дві групи - це стратегічні норми, що визначають стратегію, завдання та цілі права на освіту як соціальної цінності для держави та встановлюють основні параметри освіти: зміст, просторові й часові межі, цілі, порядок реалізації.

Інша група це забезпечувальні норми, що регламентують організацію управління освітою, визначають види та структуру органів виконавчої влади, які діють у сфері освіти, та їх правовий статус та встановлюють правила функціонування освітньої діяльності [9,с. 48-49]

На думку Пирого І.С. , право на освіту визнається одним із фундаментальних прав людини, що має вирішальне значення для реалізації інших прав.

Право на освіту є багатограним поняттям, яке залежить від низки факторів, таких як вік, соціальний статус та рівень освіти.

Міжнародне співтовариство докладає зусиль для визначення мінімальних стандартів реалізації права на освіту з урахуванням цих факторів.

На універсальному рівні спостерігається активна міжнародна співпраця за різними напрямками реалізації права на освіту, проте проблема забезпечення доступності здобуття освіти на всіх її рівнях залишається невирішеною. Це призводить до диспропорції між

більш розвиненими та менш розвиненими країнами щодо доступу до освіти різних груп населення.

Особлива увага приділяється проблемам доступності та якості освіти, спричиненим пандемією Covid-19 та війни. Багато держав не були готові до нових реалій, що вимагає організації системи освіти, зокрема застосування дистанційних технологій.

На міжнародно-правовому рівні особливо актуально відзначити відсутність єдиних універсальних обов'язкових рівнів та стандартів освіти, що зменшує увагу до інших аспектів реалізації доступності освіти, наприклад, забезпечення доступності інших рівнів освіти та оцінки її якості.

З цього випливає необхідність розгляду права на освіту як інклюзивної та справедливої якісної освіти, а також можливості безперервного навчання для всіх, включаючи період пандемії, війни та розвиток дистанційних технологій. [9, с. 173-174]

Розділ 2. Комунікативна діяльність закладів вищої освіти в сучасних умовах

2.1 Основні напрями комунікативної діяльності Херсонського державного університету в забезпеченні права громадян на освіту

Херсонський державний університет може похвалитися столітнім досвідом, який має своє коріння ще у 1917 році. За цей період він здобув значний досвід у навчанні та підготовці висококваліфікованих фахівців. Університет пропонує класичну університетську освіту з широким спектром програм для бакалаврату, магістратури та аспірантури у різних галузях знань Історія та статус: Херсонський державний університет, який пишається IV рівнем акредитації, є одним із найстаріших та найпрестижніших навчальних закладів на півдні України. За свою багату історію, що сягає , університет здобув репутацію центру освіти та науки, що постійно розвивається.

Університет має широкий спектр спеціальностей. Він пропонує випускникам ґрунтовну підготовку за 51 різноманітною спеціальністю, що охоплюють широкий спектр галузей. Це дає можливість студентам здобути знання та навички, необхідні для успішної кар'єри в різних сферах. Серед спеціальностей, які пропонує університет є педагогіка , право , економіка, екологія, психологія , наука, соціальна робота , журналістика.

Гордістю університету є його викладацький склад, який налічує професорів, докторів наук, доцентів, кандидатів наук, старших викладачів та асистентів. Серед них є почесні академіки українських та міжнародних галузевих академій, а також майже 40 вчених із почесними званнями у різних сферах професійної діяльності. Це свідчить про високий рівень підготовки та досвіду викладацького складу, який гарантує якість освіти, що надається студентам.

Науково-дослідницька діяльність. Університет активно веде науково-дослідницьку діяльність у різних галузях знань. 34 випускаючі кафедри здійснюють підготовку студентів та керують їх науковою діяльністю. Студенти мають можливість брати участь у наукових проектах, конференціях та публікаціях.

Навчаючись у Херсонському державному університеті, студенти не лише здобувають знання та навички, але й мають можливість брати участь у активному та різноманітному студентському житті.

Університет пропонує широкий спектр спортивних, культурних та соціальних заходів, які допомагають студентам розвивати свої таланти, спілкуватися з однодумцями та здобувати незабутні враження.

Доступність та фінансування. На всіх формах навчання, включаючи денну та заочну, студентський корпус університету нараховує близько 6 тисяч осіб. Щорічно близько 1400 студентів отримують дипломи бакалаврів та магістрів. Приблизно 40% студентів денної форми навчання фінансується з державного бюджету. Це робить університет доступним для талановитих та мотивованих студентів, незалежно від їхнього соціально-економічного статусу.

Цей вищий навчальний заклад виступає не лише центром вищої освіти, а й важливим культурно-освітнім центром півдня України. Університет об'єднує традиції класичної освіти з інноваційними методами навчання, пропонуючи якісну освіту за доступними цінами. Студентам університету відкриваються широкі можливості для розвитку їх талантів, навичок та особистості. Університет активно співпрацює з вищими навчальними закладами інших країн, надаючи студентам можливість участі в міжнародних програмах обміну та стажування.[22]

Зараз українське суспільство перебуває у кризовому стані, який характеризується соціальною напругою та великою невизначеністю щодо подальшого розвитку.

На фоні посилення почуття відчуженості в міжособистісних відносинах спостерігаються зміни у свідомості сучасних дітей, їхньому сприйнятті навколишнього світу, психології поведінки.

ХДУ традиційно приділяє значну увагу міжнародному співробітництву, що призводить до отримання певних позитивних результатів. Програми «подвійних дипломів» є унікальним на ринку освітніх послуг України та здобули значної популярності серед абітурієнтів, тому був розроблений стратегічний план розвитку університету.

Головний виконавець Комунікаційної стратегії у Херсонському державному університеті- прес- центр, його діяльність регулюється Положенням про Прес-центр. Основне завдання прес-центру - забезпечення основних комунікацій із суспільством та освітянською спільнотою за допомогою офіційного веб-сайту університету та офіційних сторінок у соціальних мережах. Він виконує інформаційні,

рекламні, комунікаційні та іміджеві функції. Важливо зазначити, що інформація, розміщена на ресурсах сайту, має офіційний характер.

У склад прес-центру входить Студ-ТВ, який самостійно створює власний відеоконтент. Діяльність прес-центру організована у тісному партнерстві з ректором, першим проректором, проректорами, факультетами, структурними підрозділами, відділами, службами та органами студентського самоврядування. (Див. додатки)

Аналізуючи існуючі відомства, для покращення ситуації є багато різних дій і заходів враховуючи особливості кожного факультету.

Наприклад: факультет комп'ютерних наук, фізики та математики.

Факультет, що нараховує столітню історію та гордиться багатими традиціями, відрізняється кількома ключовими аспектами. До сильних сторін факультету варто віднести потужний науково-педагогічний колектив, відкритість до інновацій, тісну співпрацю з представниками ринку праці, досвід участі в міжнародних проектах, розроблення програмного забезпечення для навчання та розвинуте студентське самоврядування. Факультет успішно поєднує підготовку майбутніх учителів та фахівців відповідно до вимог реального сектору економіки.

Для збереження та посилення лідерської позиції факультету як експертного центру у галузі шкільної фізико-математичної освіти та підготовки ІТ-фахівців на півдні України необхідно чітко визначити довгострокові пріоритети та стратегічні напрями розвитку протягом періоду 2018-2023 рр.

Факультет культури і мистецтв. Ліцензування освітньої програми в галузі сценічного мистецтва передбачає направлення гарантів освітніх програм, завідувачів кафедр та декана до освітніх закладів України, в тому числі за кордоном, з метою вивчення їхнього досвіду роботи. Додатково, стимулюється викладачів до проведення частини курсів англійською мовою.

Для оцінки потреб та поглядів студентів з модернізації освітнього процесу використовується анкетування, спілкування з випускниками факультету та опитування через ІКТ-сервіси та соціальні мережі. З метою покращення інформаційної доступності, створюється каталог дисциплін вільного вибору на веб-сайтах кафедр та факультету.

Проводяться науково-творчі заходи з участю визначених учених у галузі культури і мистецтв, а також іноземних артистів. Інформація про культурно-мистецькі події факультету активно поширюється через соціальні мережі та інтернет-ресурси.

Також реалізується розробка та впровадження мистецьких благодійних проектів, зокрема, до свят "Дня Святого Миколая" та "Великодня". [12, с.82]

Факультет української і іноземної філології та журналістики. Факультет пишається своєю багатогранною структурою та динамічними навчальними програмами, які готують фахівців високого рівня в галузі мови, літератури та освіти. На факультеті функціонують п'ять кафедр, кожна з яких зосереджена на певному напрямку: кафедра німецької та романської філології: забезпечує глибоке вивчення німецької та романських мов, а також їхньої літератури та культури. Кафедра англійської мови та методики її викладання: готує вчителів англійської мови, надаючи їм ґрунтовні знання мови, методики викладання та сучасних педагогічних методик. Кафедра перекладознавства та прикладної лінгвістики: пропонує програми з перекладу та прикладної лінгвістики, що дає можливість здобути навички професійного перекладу, редагування та тестування мовних знань. Кафедра слов'янської філології: зосереджена на вивченні слов'янських мов та їхньої літератури. Кафедра практики іноземних мов: забезпечує практичне володіння іноземними мовами за допомогою мовних лабораторій, мовних клубів та програм обміну.

Факультет пропонує широкий спектр освітніх програм: викладацький склад факультету. Працюють висококваліфіковані спеціалісти, 42 з яких мають учений ступінь та звання, у тому числі 7 докторів наук, професорів. 80% викладачів володіють англійською мовою не нижче рівня B2.

Переваги навчання на факультеті вважаються широкий спектр освітніх програм - студенти можуть обирати програми навчання, які відповідають їхнім інтересам та цілям. Висококваліфікований викладацький склад: досвідчені викладачі наукових ступенів та званнями забезпечують якісну підготовку фахівців. Сучасна матеріально-технічна база - факультет оснащений сучасними аудиторіями, мовними лабораторіями та комп'ютерними класами.

Можливість міжнародного обміну також існує - студенти можуть брати участь у програмах обміну з університетами-партнерами по всьому світу.

Факультет іноземних мов – це динамічний та інноваційний навчальний варіант, який готує фахівців високого рівня, що відповідають потребам сучасного ринку праці.[12, с.65]

Факультет психології, історії та соціології. Стратегічний план розвитку покликаний визначити ключові напрямки його діяльності на майбутнє. План розроблений на основі аналізу досягнутих результатів, врахування сучасних тенденцій суспільного розвитку, чинного законодавства України. Його мета - підвищити

конкурентоспроможність на ринку освітніх послуг та наукових досліджень.

Основними цілями є забезпечення особистісного та професійного зростання студентів. Це передбачає формування компетенцій, які роблять їх конкурентоспроможними на ринку праці, через підвищення якості освіти. Також стимулювання всебічного розвитку професійного потенціалу науково-педагогічних працівників. Досягнення цієї мети буде забезпечено завдяки академічній мобільності, яка дає змогу їм обмінюватися досвідом з колегами з інших університетів.

Інтеграція навчального та науково-дослідного процесів у світовий інформаційний простір - це передбачає розширення міжнародного співробітництва та подальшу інтеграцію у єдиний європейський освітній простір. Ці кроки мають на меті зробити факультет одним з п'яти кращих в Україні.

За останні п'ять років факультет зіткнувся з низкою викликів, які потребують вирішення таких питань як : зростання конкуренції у сфері підготовки кадрів. Це пов'язано з ліцензуванням спеціальностей соціального профілю в інших регіонах та активністю європейських ЗВО, де ці спеціальності є пріоритетними. Зниження демографічних показників. Це зумовлено низькою народжуваністю та міграцією до країн з вищим рівнем життя. Зміни у нормативній базі. Невідповідність переліку спеціальностей, за якими готують фахівців в Україні, класифікатору професій негативно впливає на ринок праці. Скорочення фінансування та старіння матеріально-технічної бази.

Стратегічні напрямки діяльності для подолання викликів та досягнення поставлених цілей факультет буде зосереджуватися на таких стратегічних напрямках, по-перше, як забезпечення якості освіти. Це передбачає оновлення навчальних програм, впровадження новітніх методів викладання, використання сучасних інформаційних технологій. На другому місці академічна мобільність та міжнародна діяльність. Факультет буде стимулювати участь викладачів та студентів у міжнародних програмах обміну, наукових конференціях, публікаціях у зарубіжних журналах.

Наукова діяльність. Факультет буде розвивати наукові дослідження у сфері соціогуманітарних наук, публікувати наукові статті, монографії, брати участь у грантах. Стабілізація та збільшення контингенту студентів. Це буде досягнуто завдяки розширенню спектру освітніх послуг, активній профорієнтаційній роботі, покращенню матеріально-технічної бази. Полікультурна активність, громадянська самосвідомість, толерантність учасників освітнього

процесу. Сприяння розвитку цих цінностей у студентів та викладачів, створювати умови для їх реалізації.

Реалізація Стратегічного плану розвитку факультету має призвести до підвищення якості освіти та конкурентоспроможності випускників на ринку праці; зростання наукового потенціалу факультету; розширення міжнародного співробітництва; збільшення контингенту студентів; створення сприятливого середовища для розвитку полікультурної активності, громадянської самосвідомості [12,с.106]

2.2 Досвід ХДУ в реалізації програми академічної мобільності студентів та дистанційної форми навчання.

Міжнародна мобільність в Херсонському державному університеті охоплює освітню програму "Подвійний диплом". Ця програма представляє собою спільний освітній ініціативний проект між українським та закордонним університетами, який надає українським студентам можливість одночасно отримувати освіту за інтегрованими навчальними програмами в двох університетах різних країн та отримати два дипломи - українського та європейського університетів.

Освітня Програма «Подвійний диплом» відповідає вимогам законів України та Польщі щодо вищої освіти, а також враховує положення відповідних міністерств та європейських норм у галузі освіти.

Участь у програмі можуть брати студенти, які зараховані до ХДУ.

В рамках Програми «Подвійний диплом» студенти одночасно навчаються за спільними навчальними програмами двох університетів і зараховуються студентами обох навчальних закладів. Періоди навчання визначаються і узгоджуються між університетами відповідно до спільних навчальних планів.

Мета впровадження програм подвійних дипломів в ХДУ полягає в створенні можливостей для студентів не лише отримати досвід навчання за кордоном та розширити можливості професійної підготовки, але й підняти свій рівень конкурентоспроможності на ринку праці в майбутньому.

Міжнародне співробітництво є ключовим стратегічним напрямом діяльності Херсонського державного університету, спрямованим на активне впровадження університету в європейський та світовий освітній простір. Згідно з пунктом 8 Статуту університету, визначені основні напрямки міжнародного співробітництва включають участь у програмах двостороннього та багатостороннього міждержавного обміну для студентів, аспірантів, педагогічного та науково-педагогічного персоналу.[16]

Університет також активно здійснює спільні наукові дослідження, організовує міжнародні конференції, симпозіуми та конгреси, бере участь у міжнародних освітніх та наукових програмах та проводить спільну видавничу діяльність. До інших форм міжнародного співробітництва університету входить також надання іноземним громадянам послуг, пов'язаних із здобуттям вищої та післядипломної освіти.

Окрім цього, університет здійснює відрядження за кордон науково-педагогічних працівників для стажування, викладацької та наукової роботи відповідно до міжнародних договорів України та прямих договорів, укладених Університетом з іноземними партнерами. Ці заходи сприяють активному обміну знань та культурному взаєморозумінню між Херсонським державним університетом та світовою освітньою спільнотою.

Дистанційна освіта представляє собою відкриту систему навчання, де використовуються сучасні технології та мультимедійні засоби для активної комунікації між викладачами та студентами. Ця форма навчання дозволяє студентам вільно обирати місце, час і темп навчання.

Важливим аспектом дистанційної освіти є те, що вона не конфліктує з іншими формами навчання, але є природною інтеграцією, доповненням та розвитком існуючих систем освіти. Вона сприяє створенню мобільного навчального середовища та використанню глобальних і локальних комп'ютерних мереж, зокрема Інтернету. Дистанційна освіта використовує переваги, притаманні традиційним формам навчання, а також усуває їхні недоліки. Це дає студентам і викладачам можливість навчатися та викладати на відстані, знаходячись в постійному контакті та інтенсивно обмінюючись інформацією.

Однією з основних переваг є гнучкість дистанційної освіти, що дозволяє студентам планувати свої заняття, не відходячи від роботи та не залишаючи місця проживання. Різноманітні види навчання включають лекції, семінари, лабораторні та дослідницькі заняття, які в дистанційній освіті можуть бути організовані у відповідних форматах, таких як відео-лекції, віртуальні семінари та інші онлайн-засоби.

Згідно з концепцією розвитку дистанційної освіти в Україні, на сьогодні спостерігається збільшення кількості вищих навчальних закладів, які використовують дистанційну форму навчання. Під терміном "дистанційне навчання" розуміється комплекс освітніх послуг, які надаються різним соціальним групам в Україні та за її межами за допомогою спеціалізованого інформаційно-освітнього

середовища, що ґрунтується на інструментах обміну навчальною інформацією на відстані.[23,с. 905]

Більшість університетів розробляють власні системи дистанційного навчання, які вирішують внутрішні завдання навчання та мають конкретні протоколи обробки документів. У цих системах реалізовані індивідуальні технології дистанційного навчання. Технологія дистанційного навчання охоплює сукупність інформаційних технологій, що забезпечують доставку навчального матеріалу, інтерактивну взаємодію з викладачами, надання можливостей самостійної роботи студентів і оцінку їхніх знань і навичок. Важливо також відзначити відкритість форматів обміну інформаційними матеріалами, їхню відповідність загальноприйнятим стандартам. Тому ключовим є визначення завдань розробки та функціонування системи дистанційного навчання, формулювання основних вимог до них та максимальне уніфікування технологій навчання та розробки програмного забезпечення, враховуючи досягнення в галузі нових інформаційних технологій та досвід передових країн.

Система дистанційного навчання спрямована передусім на осіб, які мають достатній рівень свідомості і не вимагають постійного контролю з боку викладачів. Отже, успішність в дистанційному навчанні значною мірою залежить від мотивації та здатності слухачів до самоорганізації. Ключовими складовими цієї системи є створення практичних ситуацій під час навчання, надання студентам можливості виявити свої здібності та самореалізуватися, а також чітка організація навчального процесу та індивідуалізований підхід. Одним з важливих аспектів є створення навчального середовища, яке сприяє активній участі студентів, надає можливості для практичного застосування отриманих знань та сприяє їхньому особистісному розвитку. Підтримка індивідуальних потреб студентів та забезпечення доступу до різноманітних ресурсів для самостійної роботи також виявляються важливими елементами успішного дистанційного навчання. Таким чином, створення сприятливого середовища для саморозвитку та взаємодії відіграє ключову роль в ефективності дистанційної освіти.

Якість навчання визначається відповідністю знань та навичок випускника навчального закладу до заздалегідь визначених вимог. Контроль якості дистанційного навчання базується на оцінці показників забезпечення, організації та проведення навчального процесу в освітній установі. З цією метою визначається набір показників якості дистанційного навчання, які можуть бути представлені як кількісні, так і якісні характеристики.

Основними показниками якості дистанційного навчання є : відповідність навчальних планів і програм: навчальні плани та програми повинні відповідати існуючим стандартам професійної освіти. Програми повинні бути актуальними та відповідати сучасному стану предметної області; матеріально-технічне забезпечення. Навчальні класи повинні мати достатнє комп'ютерне оснащення як кількісно, так і якісно. Пропускна здатність каналів передачі даних повинна забезпечувати безперебійний навчальний процес ; доступність викладачів: викладачі повинні бути доступними для студентів протягом усього навчального процесу; форми спілкування(викладач-студент і студент-студент повинні бути зручними та ефективними); об'єктивність експертизи знань. Контрольні заходи (екзаменаційні і залікові сесії, захисти проєктів) повинні бути об'єктивними та давати повне розуміння знань студентів; інструментальні засоби: інструментальні засоби розробки мережних підручників і навчальних посібників повинні бути сучасними та зручними у використанні.[10,с. 29]

Сучасна система дистанційної освіти ґрунтується на таких принципах як гнучкість в навчанні , що дозволяє адаптувати темп і графік освітнього процесу до індивідуальних потреб студента, надаючи можливість вчитися у власному ритмі. Адаптивність підсилює цей підхід, сприймаючи та враховуючи унікальні особливості та стиль навчання кожного студента. Неперервність в освіті реалізується через доступність навчання цілодобово, без обмежень часом і простором. Динамічність забезпечує постійне оновлення навчальних матеріалів та методів, що дозволяє студентам отримувати актуальні знання. Креативність виявляється в застосуванні новаторських методів навчання, сприяючи розвитку творчого мислення студентів. Відкритість в освіті означає доступність навчання для всіх, незалежно від місця розташування, соціального статусу чи фізичних можливостей. Основа дистанційної освіти полягає в самостійному здобутті знань, що вимагає від студентів розвинути певні навички. Студентам необхідно вміти планувати свою навчальну діяльність, приймати обґрунтовані рішення та нести відповідальність за них, знаходити та структурувати необхідну інформацію, використовувати інформаційні технології для вирішення завдань та презентації результатів своєї роботи, а також активно залучатися до самоосвіти.

Дистанційна освіта відрізняється рядом позитивних аспектів, які властиві їй, але не характерні для традиційної форми навчання- це формування глобального освітнього простору. Тобто створює новий, принципово інший освітній простір на різних рівнях - національному, регіональному, міському, локальному. Наступне це гнучкість в часі та місці. Це є можливість займатися в будь-який зручний час та місце, власним темпом, дозволяє студентам нерегламентований відрізок часу для освоєння дисциплін. Паралельне навчання та професійна діяльність. Студенти можуть одночасно займатися навчанням та виконувати професійну діяльність, не відриваючись від виробництва. Доступ до багатьох джерел інформації. Здійснювати навчання можна, використовуючи електронні бібліотеки, банки даних, бази знань та інші ресурси. Віртуальне спілкування- студенти можуть спілкуватися між собою та з викладачами через мережу Інтернет, використовуючи електронну пошту та інші засоби комунікації. Ефективне засвоєння матеріалу-сконцентроване подання інформації та багатоканальний доступ до неї підвищують ефективність навчання. Більше зусиль та часу на важливі теми- кожен студент може приділити більше уваги та часу на вивчення складних та важливих для нього тем.

Використання сучасних технологій- впровадження інформаційних та телекомунікаційних технологій покращує процес навчання та дозволяє вивчати їхнє використання. Рівні можливості для отримання освіти, тобто дистанційна освіта забезпечує рівний доступ до навчання незалежно від місця проживання, стану здоров'я, соціального статусу та матеріального стану студента, що є дуже зручним в сучасних умовах.

Подолання психологічних бар'єрів- допомога подолати психологічні бар'єри, такі як соромливість чи страх публічних виступів. Це є також міжнародний обмін досягнень- дистанційна освіта сприяє експорту та імпорту світових досягнень на ринку освітніх послуг. Оновлення ролі викладача- дистанційне навчання розширює та оновлює роль викладача, який має координувати пізнавальний процес, постійно вдосконалювати свої курси та підвищувати кваліфікацію відповідно до нововведень та інновацій.

Щодо впливу на студента, можна із впевненістю зробити висновок , що дистанційна освіта позитивно впливає на розвиток творчого та інтелектуального потенціалу студента, сприяє самоорганізації, прагненню до знань та вмінню володіти комп'ютерною технікою. Якість дистанційної освіти не поступається ідеальній якості очної форми навчання, але може поліпшуватися завдяки залученню висококваліфікованого кадрового складу та використанню

найкращих навчально-методичних видань та контрольованих тестів.[10]

Аналізуючи основні принципи проектування системи дистанційного навчання, важливо розглянути принцип гуманності навчання, який є визначальним у системі перервного інтенсивного навчання та виявляється ще сильніше в контексті системи дистанційного навчання.

Цей принцип визначається спрямованістю навчання та освітнього процесу до людини. Основна його ідея полягає в створенні максимально сприятливих умов для опанування учнями соціального досвіду, який вбудований у зміст навчання. Також навчання має сприяти освоєнню обраної професії, розвитку та прояву творчої індивідуальності, а також розвитку високих громадських, моральних, інтелектуальних і фізичних якостей. Ці аспекти мають забезпечити учневі соціальну захищеність та забезпечити йому безпечне та комфортне існування.

Ще одним важливим принципом є принцип пріоритетності педагогічного підходу при проектуванні освітнього процесу в системі дистанційного навчання. Це означає, що розробка системи повинна починатися з розроблення теоретичних концепцій і створення дидактичних моделей тих явищ, які передбачається реалізувати. Здобутки у сфері комп'ютеризації підтверджують, що коли педагогічний аспект має пріоритет, система є більш ефективною та сприятливою для навчання.

Принцип визначення змісту освіти в рамках системи дистанційного навчання базується на відповідності державним стандартам. Це означає, що навчальний матеріал, який надається учням, повинен відповідати вимогам та нормам, встановленим національними освітніми стандартами.

Важливим аспектом є також принцип забезпечення безпеки інформації, що циркулює в системі дистанційного навчання. Забезпечення конфіденційності та цілісності інформації вимагає наявності організаційних та технічних засобів. У випадку потреби слід впроваджувати заходи для безпечного збереження, передачі та використання необхідної інформації, а також гарантувати безпеку інформації під час її збереження, передачі та використання.

Організаційні заходи можуть включати розробку політик та процедур щодо обробки інформації, а також навчання викладачів та студентів правилам безпеки в онлайн середовищі. Технічні засоби включають в себе використання шифрування, захисту доступу та інших технологічних рішень для забезпечення безпеки інформації. Ці принципи спільно гарантують відповідність змісту освіти стандартам та захищають конфіденційність інформації у системі

дистанційного навчання, створюючи безпечне та ефективне освітнє середовище.

ВИСНОВКИ

Тема дослідження, вибрана на фоні сучасного етапу розвитку наукових досліджень, підкреслила надзвичайну актуальність обраної теми, яка є особливо складною та багатогранною. Ретельний аналіз наукової літератури та досліджень підтвердив актуальність та необхідність подальших досліджень у цій сфері. Сучасне суспільство характеризується швидкими темпами змін, що зумовлюють постійні трансформації у всіх сферах життя, включаючи освіту. Зростають потреби суспільства в якісній, доступній та гнучкій системі освіти, яка відповідає вимогам динамічного ринку праці та потребам особистісного розвитку. Після вивчення і аналізу всіх документів, положень, статей, можна дійти заключенню, що документи, акти, офіційні положення проголошують право на освіту одним із основних прав людини та зобов'язують держави вживати заходів для його гарантування. Було виявлено, що на їх основі було прийнято ряд міжнародних конвенцій та угод, які конкретизують право на освіту та встановлюють стандарти освітньої діяльності.

Серед основних методів для написання роботи були проведені систематизація та узагальнення норм законодавства, що стосуються права на освіту.

Отримані результати дослідження мають практичну значущість для подальшого розвитку освітньої системи, вдосконалення методів навчання та виховання, а також для підвищення якості освіти в цілому.

Були опрацьовані завдання, можливості та реалізації Державної національної програми «Освіта» і чітко сформовані основні положення до кожного аспекту.

Проведений порівняльний правовий аналіз, а саме порівняння українського законодавства з міжнародними правовими актами. За допомогою пошуку в офіційних джерелах, що зазначені у списках були виявленні фактори, які вплинули на становлення та розвиток правових норм, що регулюють право на освіту.

Є дуже важливим вивчений факт, що ретельне опрацювання наукових публікацій з питань комунікативної діяльності закладів

вищої освіти дає чітке розуміння сучасних теорій та методів комунікації.

Були опрацьовані різноманітні програми для студентів Херсонського державного університету . Вивчені факультети та їх стратегічні дії для покращення функціоналу . Пропрацьована роль прес-центру і його співпраця із структурними підрозділами університету. Аналіз комунікативних стратегій , їх виконань для забезпечення основних комунікацій із суспільством . Аналіз методів та варіантів для прогресування розвитку вищого навчального закладу , і розвитку студентських навичок і талантів . Важливим аспектом виявилася міжнародна мобільність та проєкти , які останнім часом активно реалізуються серед студентів і також викладачів . В ході дослідження також було виявлено нові тенденції та ідеї для успішної інтеграції української освіти у світовий простір Завдяки ґрунтовному аналізу теоретичних та методологічних принципів дослідження розкрито сутність комунікативної діяльності університету в забезпеченні права на освіту. Виявлено ключові фактори, що впливають на ефективність цієї діяльності.

Список використаних джерел :

1. Державна національна програма «Освіта» (Україна ХХІ століття). — К.: Райдуга, 1994. — 61 с. URL:
https://portal.prolisok.org/osvita_ukraine_xxi.html
2. Загальна декларація прав людини , прийнята і проголошена резолюцією 217 А (ІІІ) Генеральної Асамблеї ООН від 10 грудня 1948 року, стаття 26 URL:
https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_015#Text
3. https://eduknigi.com/ped_view. Лісабонська конвенція.
4. Процька С. М., ІНТЕГРАЦІЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ ДО ОСВІТНЬОГО ТА НАУКОВОГО ПРОСТОРУ ЄС: АНАЛІЗ МІЖНАРОДНИХ ПРАВОВИХ АКТІВ. - 56-57 С. URL:
<http://enpuir.npu.edu.ua/handle>
5. Боняк Валентина Олексіївна . КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА НА ОСВІТУ ТА ЙОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ В УКРАЇНІ 2005 - 9 С.
URL:<https://view.officeapps.live.com/op>
6. Юрій КИРИЧЕНКО . ПРАВО НА ОСВІТУ ЗА КОНСТИТУЦІЯМИ УКРАЇНИ ТА ДЕРЖАВ КОНТИНЕНТАЛЬНОЇ ЄВРОПИ: ПОРІВНЯЛЬНО-ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ - 37-38 С. URL:
https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/35_39_Pravo
7. КОНСТИТУЦІЯ УКРАЇНИ , стаття 53 URL:
<https://zakon.rada.gov.ua>
8. Чушенко В.І. Конституційне право України : [підручник] В.І. Чушенко, І.Я. Заяць. - К.: Вид. дім «Ін Юре», 2007. 488 с URL:
<http://librarium.freehostia.com>

9. Якушина Оксана Сергіївна. Поняття та зміст Конституційного Права на освіту. 2018. С. 48-49 С. URL: <http://plaw.nlu.edu.ua>
10. В. М. Прибилова . Проблеми та переваги дистанційного навчання у вищих навчальних закладах України. 29-30 с. URL: <https://dspace.nuph.edu.ua/>
11. А. Р. Триндаде "Інформаційні та комунікаційні технології та розвиток людських ресурсів" 2000 , 5-9 с. URL: https://nmetau.edu.ua/file/ikt_tutor.pdf
12. СТРАТЕГІЧНИЙ ПЛАН РОЗВИТКУ ХЕРСОНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ на 2018-2023 рр URL: <https://www.kspu.edu/FileDownload.ashx>
13. Невіра Л.М. , Міжнародно-правове регулювання освіти для сталого розвитку 2016 , -217- 218 с. / URL:<https://dspace.nau.edu.ua/handle/NAU/40816>
14. Шибанова М. Т«МІЖНАРОДНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЗАХИСТУ ПРАВ ДИТИНИ»2019 -12 с. URL: <http://rep.knlu.edu.ua/xmlui/handle/787878787/627>
15. Павлюх, О.А.Василенко, Н.В. Право на освіту: міжнародний та національний вимір 2014 -179 с. URL :<https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/6890>
16. <https://www.kspu.edu/DInternatRelations/Academmobility.aspx>
17. Артикуца Н. В.
ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІН У
ВИЩІЙ
ЮРИДИЧНІЙ ОСВІТІ 2005 - 2с. URL:
<https://ekmair.ukma.edu.ua/server/api/core/bitstreams>
18. стаття 30 Закону України про вищу освіту
(Розділ VI ЗАКЛАДИ ВИЩОЇ ОСВІТИ) URL:zakon.rada.gov.ua
19. Наталія Науменко ВИЗНАННЯ ІНОЗЕМНИХ ДОКУМЕНТІВ
ПРО ОСВІТУ ЯК СКЛАДОВА СИСТЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ЯКОСТІ 2016- 72с. URL:

https://elartu.tntu.edu.ua/bitstream/123456789/16953/2/Conf_2016_Naukenko

20. Загальна декларація прав людини (ООН, 1948) // Права людини: Міжнародні договори України, декларації, документи. – К., 1992. – URL: <https://www.coe.int/uk/web/compass>

21. Загальна декларація прав людини. Преамбула.
URL: <https://www.coe.int/uk/web/compass>

22. Херсонський державний університет.
URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki>

23. Яблонська Тетяна. ДОСВІД І ПЕРСПЕКТИВИ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ В СИСТЕМІ ВИЩОЇ ОСВІТИ 904-906 С. / URL:
<https://www.researchgate.net/publication/362735404>

24. Tbilisi Declaration (1977) URL : [Tbilisi Declaration \(1977\) \(nc.gov\)](https://www.nc.gov)

25. Кваша. О. С., Синякова А. В. Україна та ЄС: проблеми та перспективи інтеграції в сучасних умовах. Науковий вісник Ужгородського національного університету. 2019. Вип. 23. С. 112-117

26. Пирого І.С., МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ ТА НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ПРАВА НА ОСВІТУ 2023. С.173-174
URL : <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2023.05.29>

ДОДАТОК

Основні напрямки комунікативної діяльності університету:

ТАБЛ 1

Вид діяльності	
Інформаційна діяльність	<ul style="list-style-type: none"> ● Веб-сайт ХДУ ● Соціальні мережі: Facebook, Instagram, Twitter, YouTube, Telegram
Рекламна діяльність	<ul style="list-style-type: none"> ● Рекламні кампанії в ЗМІ: телебачення, радіо, друковані ЗМІ ● Розробка рекламних брошур та буклетів онлайн
Зв'язки з громадськістю	<ul style="list-style-type: none"> ● Проведення прес-конференцій та брифінгів ● Співпраця з громадськими організаціями
Внутрішньоуніверситетська комунікація	<ul style="list-style-type: none"> ● Веб-портал для студентів та викладачів ● Електронна пошта ● Внутрішньоуніверситетська газета
Міжнародна комунікація	<ul style="list-style-type: none"> ● Співпраця з зарубіжними університетами

	<ul style="list-style-type: none"> ● Участь у міжнародних проектах та програмах ● Академічна мобільність студентів та викладачів ● Проведення міжнародних конференцій та симпозіумів
--	---